

עין משפט‏**ג**‏**נר מצוה**

יו:

אשת אחיו שלא היה בעולמו היבא כתיבא.
וא"ת מיפוק ליה מדכתיב (משלי ג) דרכיה דרכי נועם ומהאי טעמא עבדינן מתים כחיים לענין יבום צפ' יש מותרות (לקמן פו:) אע"ג דלייטריך למילי אחרייני כדאמר בפרכין^ט גצי מלוה צגדול לייצם א"כ אשת אחיו שלא היה בעולם דכתב רחמנא

ל"ל ופרכב צ"ש (לקמן קיא:) גמי דייקינן מיני' דקטן זוקק ליבום מ"מ משמע דעיקריה לגופיה אייטריך ואר"י דלייטריך להיבא דחמותה של יבמה מעוצרת דהוי שפיר דרכי נועם ותמתינן שמא תלד וזכר ותהא זקוקה לו:
אחווה אחווה מבני יעקב. לענין אשת אחיו שלא היה בעולמו איז סבירא למילף מבני יעקב דלא מייקרי אחים אח"כ הס בעולם אחד כבני יעקב דפשיטא דמיקרי אחין ואי לאו דמיעט קרא צהדיא לא הוה שייך למילף מבני יעקב לענין הך מילתא:

ור"מא הלכה בדבריי האומר אין זיקה. פי' צקונט' דרבנן דרבי יהודה בן צמירא דמיימי לקמן דמדפסיק שמואל כר' יהוד' בן צמירא דאמר יש זיקה בכלל דפליגי רבנן וקס' דללמא בעלמא סברי רבנן דיש זיקה והסת שרו ולא מנזרי להמתין שיעשה אחיו מעשה משום דקידושין מפסקי זיקה דהא חשיב בסקופ הערל (לקמן דף פג.) וצפ"צ דמגילה (דף יח:) היא דרבי יהודה בן צמירא יחדלא דדייקינן דשמואל חיש ליחדלא מדפסיק כר' יהודה ואמאי חשיב ליה יחדלא והא כמה תנאים סברי דיש זיקה ורב אשי די"ק מסתם מתניתינן דפ' ד' אחין (לקמן ג.) וסת) זאת אומרת יש זיקה ואפי' בתרי אחין אלא ודאי צההוא דר"י מודו כולוה דע"י קדושין פקעה זיקה ובסקופ שמעתינן (דף יח:) דמנזרינן תרי מיילי דשמואל היה יכול לומר אי אשמועינן יש זיקה ה"א צההיא דר"י דקידושין מפסקי זיקה אלא טעמא אחרינא אשכח ואין לפרש דכדברי האומר אין זיקה היינו ר"מ דא"כ מאי קאמר ה"א ה"מ בתרי הא ר"מ צחד גמי קאמר דאין זיקה וליכא למימר גמי דהיינו ר' יהושע דאמר יפר לאחין ולא לשנים דהא צפ' ד' אחין מוקי פלוגמתייהו בעצד צה מאמר ופליגי אי מאמר קונה אי לאו וי"ל דאין ג"ל לחלק משום קידושין ורב יוסף דקרי ליה יחדלא קסבר דכולוה תנאי סברי אין זיקה ולית ליה דרב אשי דדייק ממתינ' דפ' ד' אחין דיש זיקה דה"ג פליגי עליה התם וכן משמע צהחולץ (לקמן ג.) דקרי רב יוסף משנה שאינה לריכה להא דתנן יבמתו שמתה מותר צאחותה ואע"ג דצעי למידק מינה צשמעתינן דיש זיקה אלא דרב יוסף לא צעי למימר דאתא לשאמועינן דיש זיקה משום דסבר דאין זיקה לכולי עלמא:
אבל מחיים לא דאסור לבטל מצות יבמין. ואפילו ר"ג דאמר אס מיאנה מילנה מודה הכא דשאני התם *סבבר נשואה לו וא"ת ומנלן דסבר

אין זיקה דלמא לעולם יש זיקה ולאחר מיתה שרי משום דפקעה זיקה כדאמר צבמוך וי"ל דאע"פ שהש"ס עושה צבמוך לריכות' האמת הוא דאי יש זיקה אחר מיתה גמי אסור דזיקה צבדי לא פקעה: והאי

ביצד פרק שני יבמות

ראשונה **לנפילה**. שנפלה ראשונה לייבום קודמת לזו צפעס ראשונה: **שניה** **לנישואין**. לנישואין של שני שהוא היה נשוי צבבר האחרת כשנפלה זאת לפניו: ופרכינן **מי לא עסקינן**. כלומר מי לא מיתוקמא גמי מתני' צייצם אשת אחיו תחילה ואח"כ כנס את האחרת דלא הויא הך יבמה שניה לנישואין: **אלא שניה**

צנישואין. שניסת שני פעמים אחת לצעל ואחת ליבום: **היבא כפיצא**. לריסורא: **המיוחדים צנחלה**. הראויין לירש זה את זה: **אחווה אחווה**. כי ישצו אחים שנים עשר אחים בני אבינו (צבראשית צג:) **מערייום**. ערות אשת אחיך^ט וקי"ל לקמן צפרכב הבא על יבמתו (דף גה.) דאפילו אחיך מן האס ולא מן האצ: זו היא **שיצא כו'.** דאע"ג דלא דמו קראי להדדי כיון דמתריייהו צצייאת כהן משטעי דיינינן צבו ג"ש מה להלן חולץ וקולה וטס כו': **מלוט כי אנשים אחים אנהנו**. ותמייצם אשת אחי אבינו שהרי בן אחיו היה ^ה) **: המיוחדים צנחלה**. שחולקין נחלה אחת לאפוקי לוט שאין חולקין נחלה אחת: **והא מהיבא סיסי**. דלימא עד דמייחדי צאצא וצאלמא והא ייבום צנחלה תליא דכתיב (דברים כה) יקום על סס אחיו המת ואוקמינן לקמן (דף כד.) על סס אחיו לנחלה שירש המייצם כל נכסי המת ואין אחין חולקין עמו: אין זיקה. זיקת יבמתו שמתה לא אלימא למיהוי כדורסה להאסר ^ט) אמו עליו משום חמותו: **ולמא הלכס דדברי האומר אין זיקה**. דתנן צפ' החולץ (לקמן מא.) שומרת יבם שקדש אחיו את אחותה של יבמה ותלה היבום צאחיו משום רבי יהודה בן צמירא אמרו אומרים לזו שקדש אחות יבמתו המתן מלכנוס לפי שאחות זקוקמו היא הואיל ולאחר שזוקקה אחותה לו קדש את זו לריץ להמתין עד שמתייצם היבמה לאחיו דפקעה זיקה ואמר שמואל הלכה כרבי יהודה ומדקאמר הלכה מכלל דפליגי עליה ואמרי אין זיקה לאחין חשיצא לאסור עליהן קרובותיה: **פ"מ**. דלא חשיצא זיקה להיות אסורות קרובות בתרי אחין כשנפלה לפני שני יבמין כגון היאץ פלוגמא דר"י ורבנן דכיון דלא ידיע קמי מלן מניייהו רמיא לא חשיצא למיסי קרובות: **אצל צחד**. שאין סס אלא יבם אחד דודאי עליה רמיא אימא דמיא ככנוסה ויאסר צאמה: **ולמא הלכס דדברי האומר אין זיקה אפילו צחד**. ר"ע קא"ל צפ' ד' אחין (לקמן כט.) שומרת יבם אין יבמה מיפר דגריה לא לאחד ולא לשנים כלומר צין שנפלה לפני יבם אחד צין שנפלה לפני שנים דלא קרינן ציה אישה^ה: **ה"א אפי' מחיים**. ^ט) יבמה מותר צאמה קודס חלילה ותלא היבמה לשוק משום צת אשתו: **דאסור לצעל כו'.** ואי נסיב אמה מחיים מצטל למלוה לגמרי מיבום ומחלילה: **יבמתו שמתה מותר צאחוסה**. דאפי' אשמו מתה

מותר צאחותה אצל אמה דלגצי אשתו אסורה אף לאחר מיתה אשתו ציבמתו גמי אסורה: **איסורא דאורייסא**. חמות' אסר רחמנא ולא פליג צין מחיים צין לאחר מיתה דפליגי צאחות אשה כדכתיב עליה צמייא^ה: יש זיקה. זיקת ייבום הויא ככנוסה ואוסרת אמה צאחותה

מסורת הש"ס

א) צ"צ קי: (לקמן כג.)
ב) עירובין נא. יומא צ: מיר
ה.) מסס יג: הודיות ח:
חולץ פה. מנחות ד. מה:
בסורות גב. גדה כג: א) עי'
תוס' יומא צ: ד"ה הי"מ
וטר' מנחות ד. ד"ה מאי
י"מ מה שהניחו בקושאין,
ד) (לקמן כ: כד. וע' לקמן
מ.) (לקמן כו: ל. נא.
ג.) (לקמן יח. וש"ג.)
ו) לקמן מט, ח) (לקמן ל.
נא. ג.) ט) ויקרא יח,
י) נעמי"ש תוס' לקמן כט:
כד"ה כגון, ס) ויקרא יח,
ט) נכס"ל, ט) לקמן כד.,

תורה אור השלם

1. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המות החוצה לאיש וְ יָבְמָה יָבֵא עֲלֶיהָ וְיָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיָבְמָה:

דברים כה ה
2. וְשָׁב הַבֶּן וְיָדָם וְשָׁב הַבֶּן וְיָקָאָה וְהָיָה פְּשָׁה וְהָיָה בְּקִרְתּ הַבֵּית: ויקרא יד לט
3. וְכִּבּוּ הַבֶּן וְיָקָאָה וְהָיָה פְּשָׁה וְהָיָה בְּבֵית יָרְעֵת מִמָּאֲרַת הוּא בְּבֵית טַמָּא הוּא: ויקרא יד מד
4. וַיֹּאמֶר אֱבָרָם אֶל בִּנְיָמִן בְּנֵי נָא אֵל תְּהִי מִרְיָבָה בֵּינֵנוּ וּבֵינֵינוּ וּבֵין רַעֲיָ וּבֵין רַעֲיָדָ כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחֵנוּ: בראשית יג ח
5. וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר עֶבְרִיךְ אֲחִים אֲנָחֵנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד בְּאַרְצָן צִנְעָן וְהָיָה הַקָּטָן אֶת אֲבִינוּ הַזֶּה וְהָיָה אֲחֵרָא אֲנָנָה: בראשית מב יג

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אבל מחיים וכו'
שכבר נשואה לו.
עין לקמן דף טו ע"א
תד"ס אי כר"ג:

הגהות הב"ח

א) הש"י ד"ה מלוט וכו'
היה הס"ד ואח"כ מ"ה
כתב רחמנא יחדו
המיוחדין צנחלה וכו'
לאפוקי אחווה דלוט
שאין:
ב) ד"ה אין זיקה
וכי' להאסר אמה עליו:
ג) ד"ה ה"א אפילו מחיים
מחיי' היבמה מותר
צאמה: